

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Det Europæiske Civilretlige Atlas](#) > [Den Europæiske Kendelse Til Sikring Af Bankindeståender](#) > [Italy](#)

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender

Italien

Italien

FIND KOMPETENTE DOMSTOLE/MYNDIGHEDER

Søgeværktøjet nedenfor vil hjælpe dig med at finde den eller de domstole/myndigheder, der er kompetente for et specifikt europæiske retligt instrument. Vi har gjort alt for at sikre, at resultaterne er så nøjagtige som muligt, men der kan være exceptionelle sager om fastlæggelse af kompetence, som ikke nødvendigvis er dækket.

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Retten i det distrikt, hvor det officielle dokument blev udfærdiget, med deltagelse af én dommer.

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Præsidenten for retten i det distrikt, hvor debitor har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, eller hvor debitorens hjemsted ligger, hvis debitor er en juridisk person. Hvis debitor ikke har nogen bopæl eller noget sædvanligt opholdssted i Italien, eller hvis en juridisk person ikke er etableret i Italien, er den kompetente myndighed præsidenten for retten i Rom.

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Italiensk ret indeholder bestemmelser om elektroniske søgninger for at indhente oplysninger om bankkonti. Nærmere bestemt kan domstolens præsident bestemme, at retsombudsmanden via et digitalt link kan få adgang til oplysninger, der er lagret i offentlige myndigheders databaser (navnlig fortegnelsen over konti hos finansielle aktører i skatteregistret og socialsikringsorganernes databaser), for at indhente alle relevante oplysninger. Dette omfatter forbindelser mellem debitor og kreditinstitutter samt arbejdsgivere eller mandanter. Hvis teknologien ikke fungerer, kan retsombudsmanden indhente oplysningerne direkte fra operatørerne.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Den ret, som den dommer, der udstedte kontosikringskendelsen, tilhører. Sagerne afgøres af flere dommere (dommerkollegium). Den dommer, der har truffet den anfægtede afgørelse, kan ikke være medlem af dommerkollegiet.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Følgende har ansvaret for modtagelse, fremsendelse og forkyndelse af dokumenter:

- a) en embedsmand ved retten i de tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 23, stk. 5
- b) justits- eller dommerkontoret ved den ret, der udstedte kontosikringskendelsen, i de tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 10, stk. 2, artikel 23, stk. 6, artikel 25, stk. 3, og artikel 36, stk. 5
- c) justitskontoret ved den ret, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen i det tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 27, stk. 2
- d) justits- eller dommerkontoret ved retten på det sted, hvor debitor har bopæl, i de tilfælde, der er beskrevet i forordningens artikel 28, stk. 3.
- e) kreditor i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 23, stk. 3, andet afsnit.

Hvis kontosikringskendelsen er afsagt af en anden medlemsstat end Italien i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, artikel 23, stk. 3, artikel 23, stk. 6, og artikel 25, stk. 3, er den almindelige domstol kompetent til at fuldbyrde kontosikringskendelsen (se artikel 50, litra f)).

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Den almindelige domstol på det sted, hvor tredjemand har sin bopæl (artikel 678 i den civile retsplejelov (*codice di procedura civile*)), som handler i overensstemmelse med reglerne om ekspropriation fra tredjemand, efter at debitor har fået forkyndt dokumenter i henhold til forordningens artikel 28.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Kun debtors andel af fælles konti og forvaltningskonti med mere end én kontoindehaver kan sikres. Kontoindehavernes andele antages at være lige store, medmindre det modsatte er bevist.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Der kan i henhold til §§ 545 og 671 i den civile retsplejelov ikke gøres udlæg i følgende:

- a) underholdsbidrag, medmindre det er med henblik på underhold, men kun med godkendelse fra præsidenten for retten eller en dommer, som denne har udpeget, og kun for en vis andel, som retten skal fastsætte
- b) velgørenhedsbidrag eller støtte til personer, der er klassificeret som fattige, og betaling for barsels-, sundheds- eller begravelsesomkostninger fra forsikringsfonde, socialsikringsinstitutioner og velgørenhedsorganisationer
- c) der kan gøres udlæg i beløb, som privatpersoner skylder, i form af løn eller andre betalinger relateret til et ansættelsesforhold, herunder arbejdsløshedsunderstøttelse, i forbindelse med underholdsbidrag, hvis det godkendes af præsidenten for retten eller en dommer, som denne har udpeget, hvor der kan gøres udlæg i op til en femtedel af disse beløb, og hvor samtidige udlæg som følge af en kombination af de grunde, der er angivet tidligere, ikke må udgøre mere end halvdelen af disse beløb
- d) livrente, hvis den er oprettet uden beregning, og hvis der er tilknyttet en betingelse om, at den ikke må gøres til genstand for udlæg eller beslaglæggelse ud over det, der er nødvendigt for at opfylde kreditors basale behov
- e) beløb, som forsikringsgiver skal betale til forsikringstager eller sikrede, dog med forbehold med hensyn til den betalte præmie for bestemmelserne om ændring af dispositioner, der kan skade kreditorer samt tilbageførelsen og nedsættelsen af gaver
- f) skyldige pensioner, tilskud, der fungerer som pension, eller andre pensionsydelse, hvor der kan gøres udlæg i højst halvdelen af et beløb svarende til den højeste månedlige socialsikringsydelse plus 50 %, og der kan gøres udlæg i den andel, der ligger ud over dette beløb, inden for de grænser, der er angivet i punkt c) og d)
- g) særlige velfærds- og bistandsydelse, som en virksomhed har etableret, herunder uden medarbejderbidrag, hvor disse vedrører betalinger foretaget af virksomhedens kreditorer eller medarbejdere.

Der findes også en bestemmelse om, at der kan gøres udlæg i skyldige beløb, der hidrører fra løn eller andre betalinger relateret til beskæftigelse eller arbejde, herunder arbejdsløshedsunderstøttelse og pension, og ydelser, der fungerer som pension eller andre pensionsydelser, hvis de er indsat på en bank- eller girokonto i debtors navn, hvis de indsættes på kontoen, før der gøres udlæg. Hvis de indsættes på kontoen bagefter, kan der gøres udlæg i beløbene inden for de grænser, der er fastsat i stk. 3, 4, 5 og 7 samt i særlige bestemmelser i loven.

Det er debitor, der skal bevise, at et krav er undtaget fra sikring.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Som hovedregel er det depotet, hvor de aktiver, der er gjort til genstand for en kontosikringskendelse, befinder sig (dvs. en bank i tilfælde af en bankkonto), som er bemyndiget til at opkræve gebyrer for opbevaring af aktiverne. Gebyret fastsættes i henhold til de gældende eller almindeligt anvendte satser sammen med godtgørelse af dokumenterede udgifter til opbevaring af aktiverne. Disse udgifter omfatter udgifter til udstedelse af den erklæring, der er omhandlet i forordningens artikel 25.

Gebyret skal (foreløbigt) betales af rekvirenten. Retten skal vurdere, hvem der endeligt skal betale gebyret.

Bankerne kan ikke opkræve gebyr for levering af kontooplysninger i henhold til artikel 14. Banker er forpligtet ved lov til at ajourføre de arkiver, der i Italien bruges til indhentning af oplysninger om bankkonti i henhold til forordningens artikel 14.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Med forbehold af de retsafgifter, der er omhandlet i forordningens artikel 42, opkræves der gebyr for behandling eller fuldbyrdelse af en kontosikringskendelse, der er anmodet om i Italien, for levering af kopier af sagsdokumenter og betaling til embedsmænd ved retten for forkyndelse af dokumenterne.

Gebyrerne for kopier fastsættes på grundlag af tabellen i bilag 7 til præsidentielt dekret nr. 115 af 30. maj 2012, som er en konsolideret udgave af alle love og regler om retsafgifter.

Hvad angår gebyrer for forkyndelse af dokumenter, skal der sondres mellem, hvorvidt dokumenterne forkyndes af en embedsmand ved retten personligt over for modtageren eller pr. post. I det første tilfælde skal der betales godtgørelse til dækning af kørselsudgifter til embedsmanden i henhold til § 27 i ovennævnte dekret, beregnet i overensstemmelse med § 35 og under hensyntagen til de referencebeløb, der årligt opdateres af justitsministeriet. I det andet tilfælde skal portoudgifterne betales. I begge tilfælde – dvs. personlig levering eller post – skal der også betales et gebyr, der fastsættes i dekretets § 27 og beregnes i overensstemmelse med § 34. Hvis forkyndelsen haster, hæves både gebyr og godtgørelse i overensstemmelse med dekretets § 36.

Se de nævnte bestemmelser i bilag 7 til præsidentielt dekret nr. 115/2014 på følgende [link](#)

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Nationale kendelser rangordnes ikke.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Den almindelige domstol med deltagelse af én dommer. Ved den procedure, der er omhandlet i forordningens artikel 34, er retten på det sted, hvor tredjemandsdebitor har bopæl eller vedtægtsmæssigt hjemsted, kompetent.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Der kan indgives en klage til den almindelige domstol i henhold til forordningens artikel 33, 34 og 35, som skal afgøres af et dommerkollegium. Fristen for indgivelse af en klage er 15 dage fra rettens udstedelse af kendelsen eller fra tidspunktet for meddelelse eller forkyndelse af kendelsen, hvis det er tidligere.

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

Det faste gebyrbeløb varierer afhængigt af sagstypen og sagens værdi.

Navnlig:

a) for sager i henhold til forordningens artikel 21 og 37 er standardgebyret 98 EUR for retsafgørelser, 147 EUR for appelsager og 196 EUR for domme afsagt af kassationsdomstolen.

b) for sager i henhold til forordningens artikel 8, 33 og 35 betales standardgebyret med følgende beløb:

a) 21,50 EUR for sager med en værdi på op til 1 100 EUR.

b) 49 EUR for sager med en værdi på over 1 100 EUR og op til 5 200 EUR

c) 118,50 EUR for sager med en værdi over 5 200 EUR og op til 26 000 EUR

d) 259 EUR for sager med en værdi på over 26 000 EUR og op til 52 000 EUR samt for civile sager med en ubestemmelig værdi

e) 379,50 EUR for sager med en værdi på over 52 000 EUR og op til 260 000 EUR

f) 607 EUR for sager med en værdi på over 260 000 EUR og op til 520 000 EUR

g) 843 EUR for sager med en værdi over 520 000 EUR.

c) For sager i henhold til forordningens artikel 34 gælder følgende standardgebyrer:

a) 43 EUR for sager med en værdi på op til 1 100 EUR.

b) 98 EUR for sager med en værdi på over 1 100 EUR og op til 5 200 EUR

c) 237 EUR for sager med en værdi over 5 200 EUR og op til 26 000 EUR

d) 518 EUR for sager med en værdi på over 26 000 EUR og op til 52 000 EUR;

e) 759 EUR for sager med en værdi på over 52 000 EUR og op til 260 000 EUR

f) 1 214 EUR for sager med en værdi på over 260 000 EUR og op til 520 000 EUR

g) 1 686 EUR for sager med en værdi over 520 000 EUR.

d) For sager i henhold til forordningens artikel 14 er standardgebyret 43 EUR.

Disse omkostninger skal betales, når sagen indledes med indgivelse af en klage.

Desuden skal der betales et fast forskud på 27 EUR til dækning af udgifter, rejsegodtgørelser og porto i forbindelse med forkyndelse af dokumenter, der foretages efter anmodning fra kontorets repræsentant.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Der accepteres kun oversættelser til italiensk.

■ Sidste opdatering: 08/01/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i

nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.